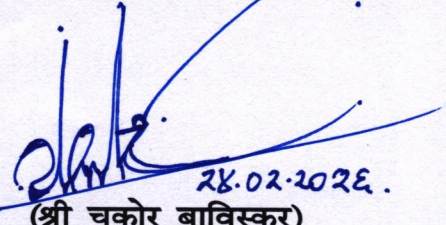
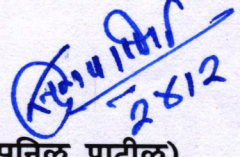

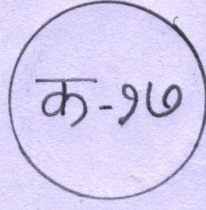
नगर दिवाणी व सत्र न्यायालय, मुंबई व मुंबई जिल्हा विधी सेवा प्राधिकरण
यांच्या संयुक्त विद्यमाने
मराठी भाषा संवर्धन पंधरवडा — २०२६ निमित्त आयोजित
कविता लेखन स्पर्धेचा निकाल

प्रवेशिका क्रमांक	स्पर्धकाचे नाव	पदनाम	न्यायालय क्र. /विभागाचे नाव	निकाल
क-१७	श्री हेमंत यशवंत जोशी	लिपिक-टंकलेखक	खर्डा विभाग	प्रथम
क-२२	श्री संतोष तानू सरमळकर	सहा. प्रबंधक	अपिल विभाग	व्दितीय
क-१०	श्री हिरालाल द. कराडे	शिपाई	न्यायालय क्र. १०, दिंडोशी न्यायालय	तृतीय
क-१	कुमारी विनंती घनःश्याम धुमाळ	लिपिक-टंकलेखक	जिल्हा विधी सेवा प्राधिकरण, मुंबई	उत्तेजनार्थ
क-३३	श्री आदित्य विलास सावंतदेसाई	लिपिक-टंकलेखक	भांडारकक्ष विभाग, दिंडोशी न्यायालय	उत्तेजनार्थ

दिनांक :

28.02.2026.
(श्री चकोर बाविस्कर)
अतिरिक्त सत्र न्यायाधीश

28/2
(श्री सुनिल पाटील)
अतिरिक्त सत्र न्यायाधीश

नाव - हेमंत यशवंत जोशी
पद - लिपिक टंकलेखक
विभाग - खर्डा
भ्रमणध्वनी - ९९५८९९८३७२

॥ भारतमाता ॥

जन्मदायिनी ममतामयी
आई भारती शिश नमवू ।
क्रांती जन्मली प्रथम जिथे
मन्मनी तिचे गुण गाऊ ॥

ऋतूमागे ऋतू म्हणती
चारुगात्री ही माता फुलवू ।
ओज जिचे हे इंद्रजाल जणू
निर्मिकाचा आहेर समजू ॥

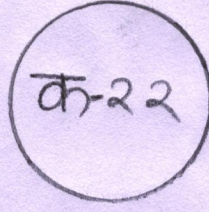
धूर्त ध्वनी जरी थोतांड माजवी
अभिभव ज्याचा निश्चीत करू ।
अशुभ अभद्र खलबतांना
वर्मी भेदून विच्छीन्न करू ॥

प्रतिव्दंवीची हिंस्त्रक धाटी
आमुचीही मग प्रगल्भ तारू ।
रणकंदन हे वीर विक्रमी
तुमुल युयुत्सेने शमवू ॥

मनोरथ मगूर दैत्यांचे
क्षणार्धी उन्मलून देऊ ।
कलभांड कुकर्मी राक्षस फिरती
त्यांसी साष्टांगी नमवू ॥

गोत्रज सारे मग उत्सव करिती
सुस्वर साचर जगी घुमवू ।
स्वतंत्र भूमाता सुलक्षणी
अखंड भारती मग म्हणवू ॥

कोणी नीच ना उच्च कोणी
स्नेह ऐक्याचा सेतू बांधू ।
ध्वज भारतभूचा दिसतो सुंदर
उत्तुंग आकाशी झळकवू ॥

श्री. संतोष तानू सरमळकर
सहाय्यक प्रबंधक, अपिल विभाग,
मुंबई नगर दिवाणी व सत्र
न्यायालय, मुंबई
दुरध्वनी क्र : ९८९२३६१५०७

निसर्ग कविता - "सांज"

फुलपाखरू हिंडतसे, गर्द हिरव्या वनात ।
असे शोधीत मकरंद, भ्रमर पुष्पांच्या तनात ॥
वारा खोडकर जरी, खेळे संगतीत पानांच्या ।
गोड कोकीळेची कुहूकुहू, नाचे आत मौनाच्या ॥
शुभ्र धवल एकटा, हा मेघ गगनी हसरा ।
कोण चिमुकला पक्षी, असे शोधीत आसरा ॥
जल चंचल उथळ, छपत्या रवीच्या गर्तेत ।
दंग केशरी गगन, जणू भुईच्या वार्तेत ॥
गत आयुष्याच्या स्वप्नी, दूर रमले देवालय ।
वृद्ध वट हा ध्यानस्थ, भवती छायेचे वलय ॥
रडक्या भूमीत राबणारे, पाय वळलेत घरा ।
स्वागतार्थ अंधाराच्या, दीप प्रकाशतो खरा ॥
चालता थकुनी रवी, मिटण्यां गिरीच्या कुशीत ।
हर्ष सांजेच्या विरे, काळ्या रात्रीच्या भितीत ॥

काळ्या रात्रीच्या भितीत.....

हिरालाल द. कराडे.
शिपाई,
दिंडोशी विभाग,
कोर्ट क्र. १०.

क-१०

निसर्ग

ऐकुनी निसर्गगाज
मन पाखरु होऊन जाई
अनंत आभाळासवे
जीवनगाणी गात जाई ॥ धृ ॥

क्षितिजाच्या पलीकडून
हाक देता दिवसाचा दूत
पक्षी गाती भूपाळी
जागा होईल ईश्वराचा सुत
अंधःकार संपूनिया पुन्हा
उषःकाल साद देई
अनंत आभाळासवे
जीवनगाणी गात जाई ॥ १ ॥

कधी थेंबात कधी वाऱ्यात
पाऊस येई मृदगंधात
नेसूनी शालू हिरवा
धरती नटे नववधूवेषात
वसुंधरेसाठी वरुण

सृजनाचे गीत गाई
अनंत आभाळासवे
जीवनगाणी गात जाई ॥ २ ॥

भ्रमर करी गुंजारव
फोडी कठीण लाकडासी
देहभान विसरतो परी
पाहता नाजुक कमळासी
त्यागुनी स्वःप्राणाला
अमरप्रेमाची ग्वाही देई
अनंत आभाळासवे
जीवनगाणी गात जाई ॥ ३ ॥

वारा नेतो लाटेला
किनाऱ्याच्या दिशेने
सागर खेची आत तिला
विरहाच्या भीतीने
असफल प्रीतीचा
निरंतर खेळ चालत जाई
अनंत आभाळासवे
जीवनगाणी गात जाई ॥ ४ ॥

राहो अशीच प्रकृती
निसर्गात समतोल राहो
मानवी हस्तक्षेपाविना
अधिक बहरत जावो
पान फुल फळांचा

वृक्षवल्लींचा आवाज येई
अनंत आभाळासवे
जीवनगाणी गात जाई ॥ ५ ॥

संपूर्ण नाव : कु. विनंती घनःश्याम धुमाळ
 पदनाम : लिपिक टंकलेखक
 न्यायालयीन विभागाचे नाव : जिल्हा विधी सेवा प्राधिकरण, मुंबई
 कविता विषय : देशभक्तीपर
 मोबाईल क्रमांक : ९७०२३१७५४८

भारताचे संविधान

भारताचे संविधान हे जनतेसाठी स्वातंत्र्य असुनी ।

एक आधार देऊनी जाई ।

समानतेचा विचार करूनी ।

एक स्तब्ध अधिकार मिळवून जाई ॥

सर्व भारतवासी एकत्र येऊनी ।

न्याय, स्वातंत्र, बंधुता घडवूनी जाई ।

धर्म जात न पाहूनी ।

समानतेचा हक्क देऊनी जाई ॥

प्रत्येक व्यक्तीसाठी अधिकार आणि कर्तव्य सांगुनी ।

नवा भारत घडवूनी येई ।

कायद्याच्या चौकटीत राहूनी ।

सर्वांना समान आधार देऊन जाई ॥

विकासाच्या दिशेने संघटित होऊनी ।

कर्तव्याचा दीप उजळूनी जाई ।

संविधानाचा स्वातंत्र जनतेसाठी असुनी ।

एका किरणेची आशा दाखवून जाई ॥

संविधानाने भारताची ओळख ही मिळवूनी ।

शांततेच्या प्रतिक आम्हा देऊन जाई ।

एकतेने भारताचा मान पुढे दिसूनी ।

महान असा संविधान जीवनाची दिशा दाखवून जाई ॥

नाव - आदित्य विलास सावंतदेसाई, पदनाम - लिपिक-लेखक

Name : भांडारकर विभाग, दिंडोरी Class : Div. : Roll No. :

Subject : Topic : Date : Page No. :

“आई”

क-३३

नऊ माहिने गर्भति सांग्राळून, जन्म तिने दिला
ओपवण्यासाठी हातचा, पाळणा तिने केला
उशा माऊलीचे उपकार कुधी फेडता येणार नाही ओ
आई सारखी माया जगात, कोठेच मिळणार नाही हो ॥१॥

घेता जन्म जगामध्ये था, नवते झेकेचे भान
क्षानपान करून माऊलीने दिले, अमृतमूळ्य दान
आईच्या पदरात मिळणारी रुब, कोणत्याच वस्त्रात नाही ओ
आई सारखी माया जगात, कोठेच मिळणार नाही हो ॥२॥

आई म्हणजे घरात वसलेले, बाजकारण विरहित गांव
ठेच त्यागताच प्रत्येकाच्या नेठी, आपसूक येणार नाव
न सांगताही वेदना समजणार तिच्याशिवाय कोणी नाही ओ
आई सारखी माया जगात, कोठेच मिळणार नाही हो ॥३॥

आई म्हणजे जीवनामध्ये, मुकदत्त मिळणारी ठेव
मनस्वी मंदिरामधला, स्वयंभू असलेला देव
सर्व निश्क्षेपांचे पूज्य तिच्या, सर्वमध्येच आटे ओ
आई सारखी माया जगात, कोठेच मिळणार नाही हो ॥४॥

सांगे 'आदि' जीवनामध्ये, आईचा बळ मोडू नका
वृद्ध काळात गरज असताना, साथ तिची सोडू नका
माऊली शिवाय जन्म घेण, देवांनही जमले मारी ओ
आई सारखी माया जगात, कोठेच मिळणार नाही हो ॥५॥

दैन्यवाद...